

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Petra Nünemann

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Ved Domstolens kendelse af 17. maj 2018 blev sagen slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 7. juli 2017 — Barbara Yvette Müller m.fl. mod TUIfly GmbH

(Sag C-409/17)

(2018/C 285/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Barbara Yvette Müller, Stefanie Müller og Michelle Müller

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Ved Domstolens kendelse af 28. maj 2018 blev sagen slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17. juli 2017 — Bially m.fl. mod TUIfly GmbH

(Sag C-429/17)

(2018/C 285/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bially m.fl.

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Ved Domstolens kendelse af 28. maj 2018 blev sagen slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeits- und Sozialgericht Wien (Østrig) den 23. april 2018 — Mino Schuch-Ghannadan mod Medizinische Universität Wien

(Sag C-274/18)

(2018/C 285/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mino Schuch-Ghannadan

Sagsøgt: Medizinische Universität Wien

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal princippet om pro rata temporis i henhold til § 4, stk. 2, i rammeaftalen i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF⁽¹⁾ af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, sammenholdt med princippet om ikke-forskelsbehandling i § 4, stk. 1, anvendes på en lovbestemmelse, hvorved den samlede varighed af umiddelbart på hinanden følgende ansættelser for en arbejdstager, der er ansat ved et østrigsk universitet i forbindelse med projekter med ekstern finansiering eller forskningsprojekter, for fuldtidsansatte er 6 år, i tilfælde af deltidsansættelse dog 8 år, og hvorved der endvidere, hvis der foreligger en objektiv begrundelse, særligt med henblik på fortsættelse eller færdiggørelse af forskningsprojekter eller publikationer, tillades en yderligere engangsforlængelse op til samlet 10 år for fuldtidsansatte og i tilfælde af deltidsansættelse op til samlet 12 år?
- 2) Er en lovbestemmelse som beskrevet i spørgsmål 1 en indirekte forskelsbehandling på grundlag af køn som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning), hvis der ud af alle de ansatte, for hvem denne bestemmelse gælder, rammes en væsentligt højere procentdel af kvindelige end mandlige ansatte.
- 3) Skal artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF⁽²⁾ af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) fortolkes således, at en kvinde, der inden for anvendelsesområdet for en lovbestemmelse som anført i spørgsmål 1 hævder at være blevet indirekte forskelsbehandlet på grundlag af køn, fordi væsentligt flere kvinder end mænd er ansat på deltid, skal gøre denne omstændighed, særligt at kvinder rammes statistisk betydeligt hårdere, gældende ved fremlæggelse af konkrete statistiske tal eller konkrete forhold og påvise denne omstændighed med passende dokumentation?

⁽¹⁾ EFT 1998, L 14, s. 9.

⁽²⁾ EUT 2006, L 204, s. 23.

Appel iværksat den 25. april 2018 af The Green Effort Ltd til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 23. februar 2018 i sag T-794/17 — The Green Effort Ltd mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-282/18 P)

(2018/C 285/31)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: The Green Effort Ltd (ved Rechtsanwalt A. Ziehm)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Afgørelse truffet af Retten (Anden Afdeling) den 23. februar 2018 i sag T-794/17 ophæves i sin helhed.